

USTRÓJ KOŚCIOŁA *(jaki ustrój Kościoła, moim zdaniem, najlepiej gwarantuje jego rozwój)*

I. Kościół w ustroju episkopalnym – charakterystyka, zalety i słabości.

- W ustroju episkopalnym K.Rzymskokatolickiego kościół nie może istnieć bez biskupa, ponieważ to biskupi niejako tworzą kościół i rozporządzają pełnią władzy. A przecież taka definicja funkcjonowania i roli kościoła stoi w sprzeczności z nauką N.Testamentu.
- Biskupi nie są wybierani, ale mianowani przez kogoś wyższego. Stwarza to spore możliwości nadużyć.
- Władza papieża to władza absolutna. Sprawia to, że odpowiedzialność za losy kościoła przekazywane są w ręce jednostki.
- Autorytet spoczywa na urzędzie w kościele, a nie w związku z duchowymi kwalifikacjami do służby. Moim zdaniem jest to niezgodne z Biblią
- Fakt sukcesji apostoelskiej również nie znajduje uzasadnienia w P.Świętym. Przez włożenie rąk nie otrzymuje się upoważnienia do rządzenia kościołem i władzy dla rzekomych następców apostołów.

II. Kościół w ustroju prezbiteriańskim – charakterystyka, zalety i słabości.

- nazwa tego modelu Kościoła wywodzi się od słowa prezbiteros czyli starszy (używane wymiennie ze słowem biskupom). Rola prezbiterów widoczna jest w całym Nowym Testamencie:

Dz.Ap. 14:23

23. A gdy przez wkładanie rąk wyznaczyli im w każdym zborze starszych, wśród modlitw i postów poruczyli ich Panu, w którego uwierzyli.

Dz.Ap. 20:17

17. A posławszy z Miletu do Efezu, wezwał starszych zboru.

1 Tym. 3:1-2

1. Prawdziwa to mowa: Kto o biskupstwo się ubiega, pięknej pracy pragnie.

2. Biskup zaś ma być nienaganny, mąż jednej żony, trzeźwy, umiarkowany, przyzwoity, gościnnie, dobry nauczyciel,

Tyt. 1:5-7

5. Pozostawiłem cię na Krecie w tym celu, abyś uporządkował to, co pozostało do zrobienia, i ustanowił po miastach starszych, jak ci nakazałem,

6. Takich, którzy są nienaganni, są mężami jednej żony, którzy mają dzieci wierzące, które nie stoją pod zarzutem rozpusty lub krnąbrności.

7. *Biskup* bowiem jako władca Boży powinien być nienaganny, nie samowolny, nieskory do gniewu, nie oddający się pijaństwu, nie porywczy, nie chciwy brudnego zysku,

- przedstawiciele zboru reprezentują społeczność i z ich upoważnienia sprawują władzę. Tym samym na grupie prezbiterów czyli starszych spoczywa autorytet i z upoważnienia zboru podejmują decyzje dotyczące całej społeczności.
- prezbiterzy wybierani są na określony czas przez zgromadzenie ogólne.
- poszczególni członkowie zboru mają ograniczony wpływ na zarządzanie zбором.

III. Kościół w ustroju kongregacyjnym – charakterystyka, zalety i słabości.

- najwyższy autorytet spoczywa na ogólnym zebraniu członków.
- najwyższą wartością jest autonomia i demokracja

Zasada autonomii

- zwolennicy tego modelu Kościoła podkreślają, że:

a) w Piśmie Świętym nie znajdujemy zalecenia bądź przykładu sprawowania kontroli nad zбором przez jednostki czy organy zewnętrzne.

b) nawet ap. Paweł musiał dowodzić swego apostołstwa przed zбором (Gal.1:11-24)

Zasada demokracji

- władza nie jest przywilejem jednostki czy grupy wybranych starszych, ale zboru czyli każdego poszczególnego członka.
- zasada demokracji wypływa z powszechnego kapłaństwa wszystkich wierzących.
- każdy wierzący ma równy, bezpośredni przystęp do Boga, do Jego Słowa i każdy jest też odpowiedzialny za rozwój a przez to zaangażowany w służbę na rzecz zboru.
- istnieje tutaj jeden poziom duchownych.

Dlatego tytuły biskup, prezbiter czy pastor jest używany wymiennie, co widzimy na przykładzie Dz.Ap.20:28:

Dz.Ap. 20:28

28. Miejcie pieczę o samych sobie i o całą trzodę, wśród której was Duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zór Pański nabyty własną jego krwią.

IV. Osobista ocena wymienionych modeli Kościoła i ich wpływ na rozwój Kościoła

Biorąc pod uwagę poszczególne, wymienione modele Kościoła, osobiście uważam, że wśród nich nie ma jednego, który by nie miał jakiś słabości.

A. Model episkopalny i prezbiteriański

Jak wynikało już z powyższej charakterystyki pierwszych dwóch modeli czyli episkopalnego i prezbiteriańskiego poważną słabością i niebezpieczeństwem i niezgodnym z P.Świętym jest skupienie władzy na jednostce lub w przypadku

prezbiterianizmu na grupie starszych. Dlaczego?

1. Jak wspomniałem w Biblii nie widzimy takiego wzorca czy przykładu.
2. Autorytet z racji pełnienia urzędu a nie z powodu kwalifikacji duchowych sprawia, że Kościół może być prowadzony i posłuszny decyzją człowieka czy grupie ludzi, którzy nie szukają Bożej woli, nie kierują się dobrem całej społeczności, ale swoim interesem i dopuszczają się różnych nadużyć.
3. Nawet w modelu prezbiteriańskim, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że to przecież zbor wybiera starszych, którzy mają odpowiednie kwalifikacje duchowe istnieją pewne niebezpieczeństwa powierzania im władzy decydowania. Mianowicie wierzę, że każdy człowiek ma wolną wolę, i znajdujemy przykłady w Biblii osób powołanych na urząd przez Boga, którzy spełniali odpowiednie kwalifikacje do służby, a jednak z biegiem czasu nie posiadali już więcej tych kwalifikacji duchowych i byli przez Boga odwoływani z urzędu. Widzimy przykłady osób, których Bóg pozbawił autorytetu do dalszego sprawowania urzędu. Tak było w przypadku:

a) Heliego i jego potomków powołanych po wieczne czasy na kapłanów Boga.

1 Sam. 2:30

30. Dlatego taki jest wyrok Pana, Boga izraelskiego: Mówilem wprowadźcie o twoim domu i o domu twego ojca, że po wieczne czasy chodzić będziecie przed moim obliczem, lecz teraz taki jest wyrok Pana: Nie będzie tak! Gdyż tych, którzy mnie czczą, i ja uczcę, a którzy mną gardzą, będą wzgardzeni.

b) Saula, którego Bóg wyznaczył na króla i potwierdził to pomazaniem przez proroka Samuela

1 Sam. 15:1

1. I rzekł Samuel do Saula: Mnie posłał Pan, abym cię namaścił na króla nad jego ludem, nad Izraelem, więc teraz słuchaj słów Pańskich.

1 Sam. 15:10-11a

10. I doszło do Samuela słowo Pana tej treści:

11. Żałuję, że Saula posadziłem na królestwie, gdyż odwrócił się ode mnie i słowa mojego nie wykonał...

1 Sam. 15:23

23. Gdyż nieposłuszeństwo jest takim samym grzechem, jak czary, a krnąbrność, jak bałwochwalstwo i oddawanie czci obrazom. Ponieważ wzgardziłeś rozkazem Pana, więc i On wzgardził tobą i nie będziesz królem.

A. Model kongregacyjny

Kiedy patrzymy na działanie zboru opisane w Dz.Ap. wydaje się, że pewne aspekty sugerują, że taki model mógł występować w pierwszych zborach. Żaden model nie jest jednak jasno pokazany i nie może funkcjonować jako norma dla chrześcijan wszystkich czasów, miejsc i zborów. Ale przynajmniej widzimy w Dz.Apostolskich, że:

- cały zbor określa zadania i wybiera brakującego apostoła (1:15)

- cały zbor wybiera siedmiu diakonów (6:1-7)

- prawdopodobnie cały zbor wysłał do pracy misyjnej Barnabę i Saula (13:1-3), ponieważ właśnie przed zbozem mieli oni złożyć sprawozdanie ze służby (14:27)
- zbor wysłał tych apostołów do Jerozolimy (15:2-3)
- apostołowie wraz z całym zbozem w Jerozolimie podejmują decyzję wysłania do Antiochii wraz z Pawłem i Barnabą również Judę i Sylasa (Dz.Ap.15:22)

Zwolennicy kongregacyjnego modelu podkreślają, że o równości braci i wspólnym sprawowaniu władzy w Kościele mówił przecież Jezus:

- w kontekście równości między wierzącymi – braćmi w *Luk. 22:25-26*
25. On zaś rzekł do nich: Królowie narodów panują nad nimi, a władcy ich są nazywani dobroczyńcami.
26. Wy zaś nie tak, lecz kto jest największy wśród was, niech będzie jako najmniejszy, a ten, który przewodzi, niech będzie jako usługujący.

- w kontekście podejmowania decyzji wykluczania lub przyjmowania do zboru w *Mat. 18:15-17*
15. A jeśli brat twój zgrzeszył, idź, upomnij go sam na sam; jeśli cię usłuchał, pozyskałeś brata swego.
16. Jeśli cię nie usłuchał, weź z sobą jeszcze jednego lub dwóch, aby na oświadczeniu dwu lub trzech świadków była oparta każda sprawa.
17. A jeśli ich nie usłuchał, powiedz zborowi; a jeśli zboru nie usłuchał, niech będzie dla ciebie jak poganin i celnik.

- ap.Paweł również zdaje się sugerować, że cały zbor powinien w czasie swoich zgromadzeń dyscyplinować członków w *1 Kor. 5:4-5*
4. Gdy się zgromadzicie w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, wy i duch mój z mocą Pana naszego, Jezusa,
5. Oddajcie takiego szatanowi na zatracenie ciała, aby duch był zbawiony w dzień Pański.

Osobiście przychyliam się do kongregacyjnego modelu sprawowania władzy w Kościele z pewnymi elementami prezbiterianizmu, ponieważ czytamy, że:

- zgromadzili się apostołowie w Jerozolimie, aby w swoim autorytecie podjąć decyzję odnośnie wiary i zwyczajów Kościoła (Dz.Ap.15 r.)
Dz.Ap. 15:6
6. Zgromadzili się więc apostołowie i starsi, aby tę sprawę rozważyć.
Dz.Ap. 15:28
28. Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, by nie nakładać na was żadnego innego ciężaru oprócz następujących rzeczy niezbędnych:

- po uzgodnieniach odnośnie nauki w Jerozolimie, zgromadzeni apostołowie i starsi wysyłają do zboru w Antiochii spośród siebie Judę i Sylasa, ponieważ, jak czytamy, „zajmowali wśród braci przodujące stanowisko”. *Dz.Ap. 15:22*

- ap.Paweł pozostawia Tymoteusza w zborze w Efezie, który rzekomo był w pełni autonomiczny, aby ten przykazał tamtejszym braciom, aby nie nauczali inaczej niż apostołowie!

1 Tym. 1:2-3

2.Do Tymoteusza, prawowitego syna w wierze: Łaska, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Pana naszego.

3. Gdy wybierałem się do Macedonii, prosiłem cię, żebyś pozostał w Efezie i żebyś pewnym ludziom przykazał, aby nie nauczali inaczej niż my